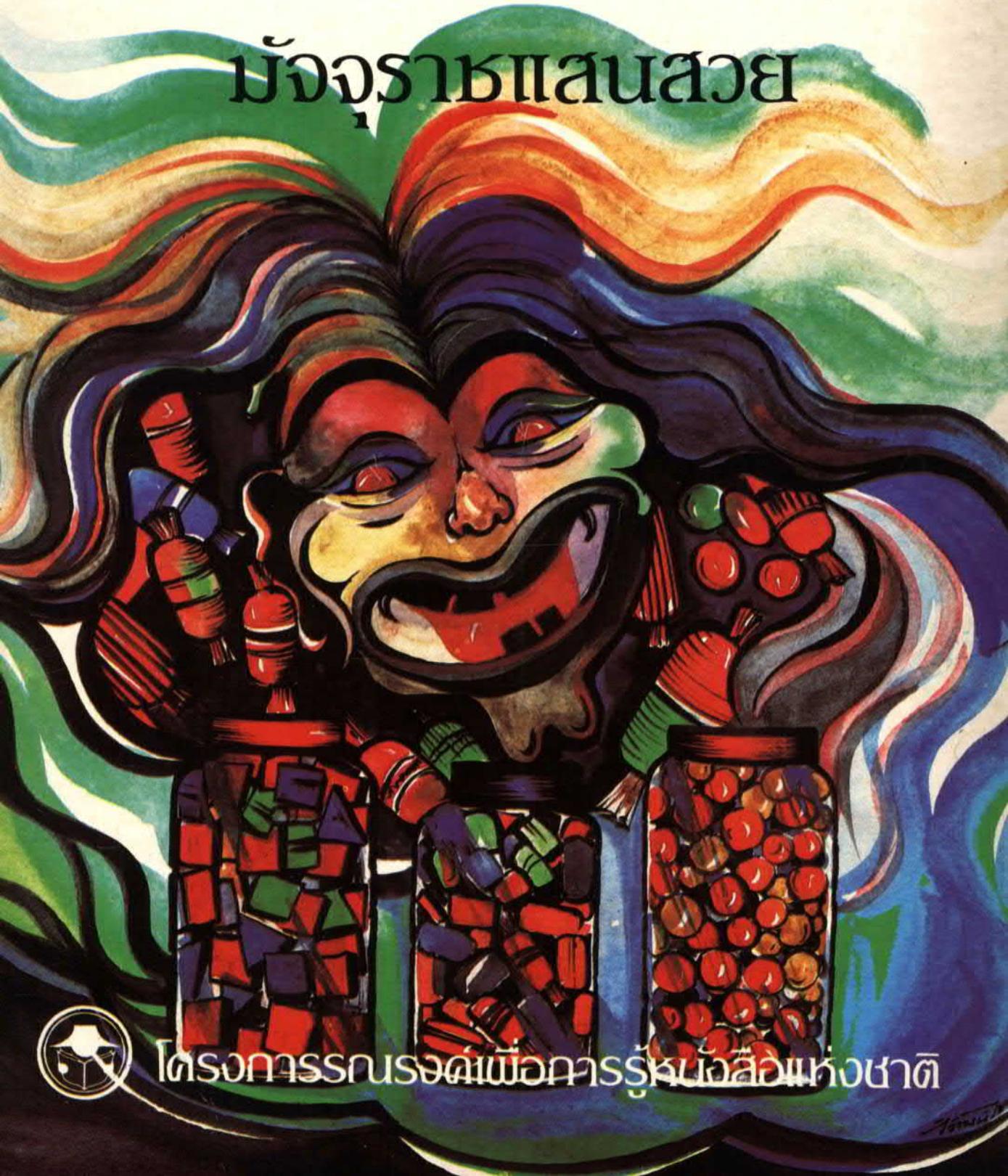

มังจุรา座านส์

โครงการรณรงค์เพื่อการรักษาและอนุรักษ์ชาติ

ນັຈຈຸຣາະພາສາລວຍ

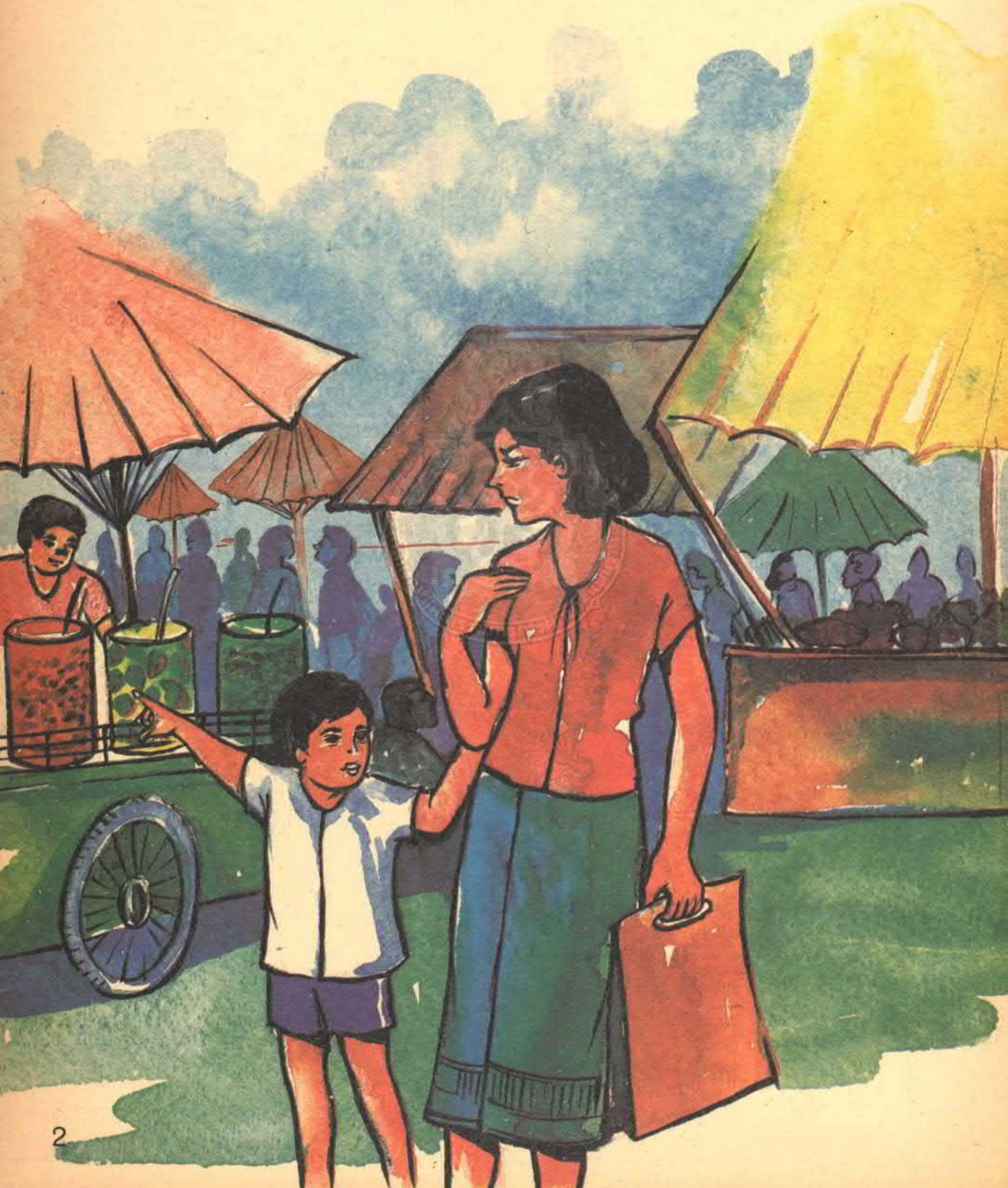
ໂຄຮງກາຣນອຽດເພື່ອກາຣຽຸ້ຫັນຈີ່ວິທະຍາ

ลูก : แม่จ้า...ท้อพฟีสีเขียว ๆ แดง ๆ นี่สวยจังเลย
แม่ : แม่ซื้อให้หนูหน่อยนะ

แม่ : เอาซิลูก! แม่จะซื้อให้หนู 2 บาทนะ

แม่ : เอ๊ะ! ผลไม้มีดองนั้นสีน่ากินจัง เดี๋ยวเราซื้อไป
กินที่บ้านกันดีกว่าจะนะจ๊ะ

พ่อค้า : เอาอะไรมีครับพี่?

แม่ : เอามะม่วงดองให้ 2 ลูก และก็ผึ้งดอง 3 ลูก
จ๊ะ

พ่อค้า : นี่ครับ ! ขอบคุณครับ !

ลูก : แม่! หนูหิวน้ำจัง ซื้อน้ำหวานให้หนูสักถ้วย
นะแม่

แม่ : เอาซิลูก แม่ก็หิวเหมือนกัน

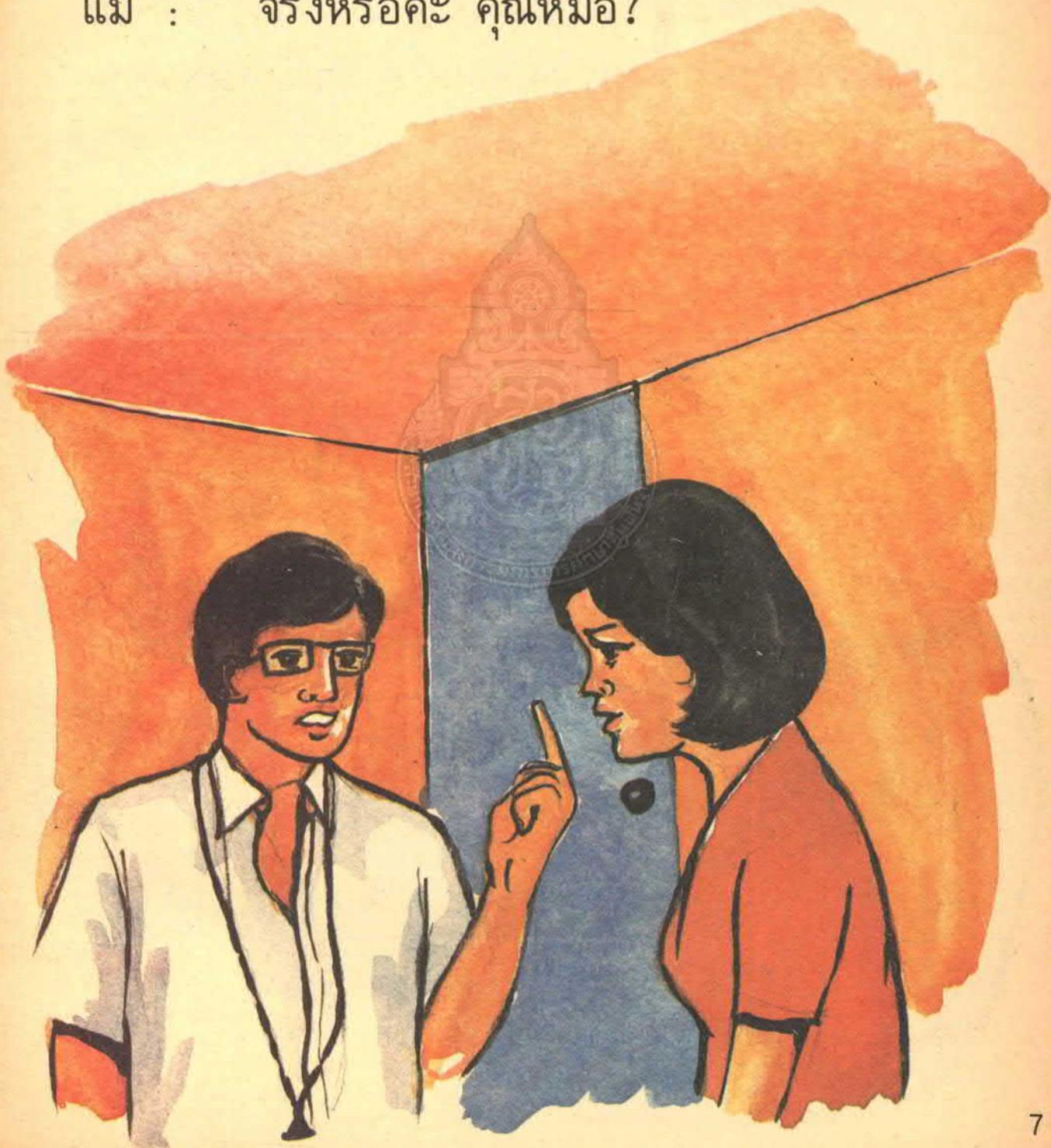

แม่ : คุณหมอค่ะ ลูกดิฉันป่วยเป็นอะไรคะ? ตั้ง
หลายวันแล้ว ทำไมไม่หายสักที

หมอ : ลูกของคุณป่วย เพราะได้รับสารพิษจากสี
ที่ผสมอยู่ในอาหารครับ

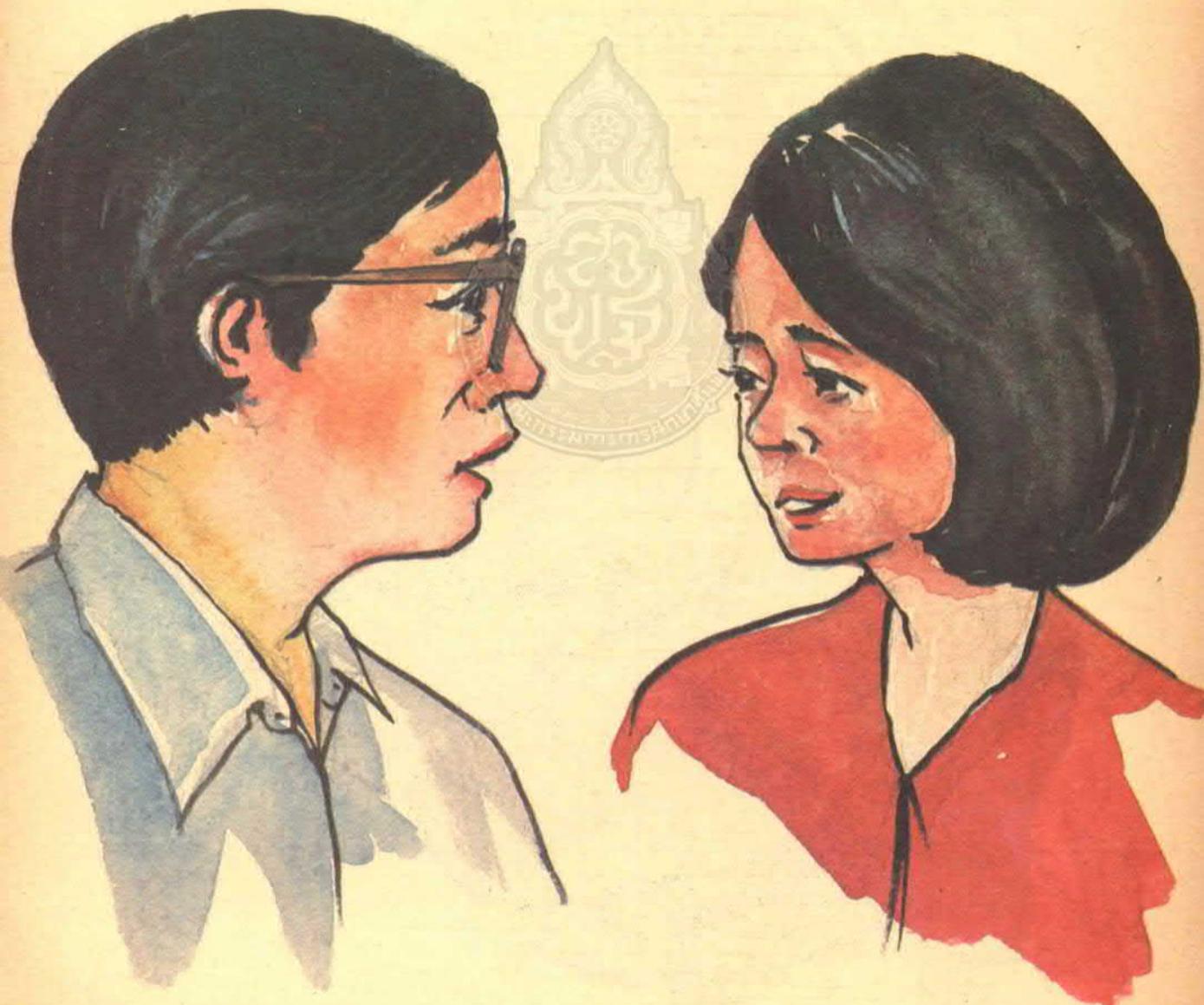
หมอ : แกคงไปกินอาหารที่พ่อค้าแม่ค้าเอาสีข้อม้า
หรือสีเยรมันผสมลงไป เพื่อให้อาหารมี
สีสันสวยงาม สะดุดตา น่าซื้อ น่ากินแต่สี
พวกนี้มีสารพิษที่เป็นอันตรายต่อร่างกาย
แม่ : จริงหรือคะ คุณหมอ?

หมอ : ครับ! เมื่อคนเรากินอาหารที่มีสารพิษเข้าไป
สารพิษเหล่านี้ก็จะไปสะสมในร่างกาย เมื่อ
มีจำนวนมากขึ้นก็จะมีอาการต่าง ๆ เช่น คลื่นไส้
อาเจียน ท้องเดิน ปวดศีรษะ ตาลาย หมดสูญ
อาจจะทำให้เป็นมะเร็งหรืออัมพาตได้ ถ้าสารพิษ
นี้สะสมอยู่ในร่างกายมาก ๆ จะถึงขั้นอันตราย
แล้วก็อาจถึงตายได้

หมอ : คนส่วนมากไม่ค่อยจะกลัวกัน อาจจะเป็น
 เพราะไม่รู้ หรือเป็นเพราะอาการที่เกิดจาก
 สารพิษนี้มันไม่ปรากฏให้เห็นทันทีแต่จะมี
 อาการก็ต่อเมื่อถึงขั้นอันตรายแล้ว หากยัง
 ปล่อยไว้เรื่อรังก็จะยิ่งรักษายาก
 แม่ : และมีวิธีป้องกันอย่างไรล่ะคะ ?

หมอ : เราย้อง่ายไปกินอาหารที่มีสีสันสดุดตามสายงาน
เหล่านั้นเสียสิครับ เลือกกินแต่อาหารที่ไม่
ใส่สี หรือใส่สีธรรมชาติที่ทำจากขมิ้น พักกอง
ตาล ดอกโสน ใบเตย กับมะพร้าว ซึ่งใช้
กันมาตั้งแต่สมัย ปู่ ย่า ตายาย ของเรา

แม่ : ค่ะ ต่อไปนี้ดินจะเลือกซื้อแต่อาหารที่ไม่
ผสมสีชูดจุดให้ลูกกิน

แม่ : จำไว้นะลูก! ต่อไปนี้อย่าไปปี้ซื้ออาหารที่มีสีสawy ๆ กินนะลูกนะ เดียวจะไม่สบายอีก เพราะอาหารเหล่านั้นมันมีสารพิษปนอยู่

ลูก : จำแม่! แล้วหนูจะบอกเพื่อน ๆ หนูด้วยจะ

เตือนใจจากมัจฉุราชແສນສາຍ

อาหารที่เห็นສีສawy
ເພລີດເພລິນອ່ອຍລື້ນ
ແທຈົງສິ່ງທີ່ສawy
ສີທີ່ໄສ່ໄວ້ນັ້ນ
หากກິນອູ່ປ່ອຍປ່ອຍ
ມືດໜ້າຫຼູຕາລາຍ
ກ່ອນຊື້ອຄວຮຍຸດຄິດ
ປລອດກັຍໄວ້ດີພລັນ

ເພີຍງເພື່ອຊ່ວຍໃຫ້ນ່າກິນ
ຄົນເຄຍຊືນຊື້ອກິນກັນ
ໜ້ອນໄວ້ດ້ວຍພິ່ນທັນຕົ້ນ
ສີເຢອມນັນວັນຕາຍ
ພິ່ນຈະຄ່ອຍເພີມຂໍ້າຍ
ອາຈື້ງຕາຍໄດ້ສັກວັນ
ອຍ່າມວັດຕິດແຕ່ສີສັນ
ອາຍຸສັ້ນຈະເສີຍໃຈ

พิมพ์ที่โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว นายก้าชร สมิรฤกษ์ ผู้พิมพ์และผู้โฆษณา ๒๕๖๒

เรื่อง ปรับปรุงแก้ไขจาก เรื่องมัจจุราชแสนสวาย ของศูนย์การศึกษานอกโรงเรียน
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
gap พรเทพ ยะโอมร្ត

